

مجموعه مباحث اخلاقی

دوام هدایت
پیروسی از عترت علیهم السلام

استاد معظم
حضرت آیت الله یثربی کاشانی «دامت برکاته»

۱۱ اردیبهشت ماه ۱۳۸۷

۲۳ ربیع الثانی ۱۴۲۹

تکثیر این جزوه

با رعایت محتوا، حفظ امانت در نقل و ذکر مأخذ مجاز است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين وصلّى الله على سيّدنا محمّد وآله الطاهرين ولعنة الله على أعدائهم أجمعين .

«سُبْحَانَكَ مَا أَضْيَقُ الطُّرُقُ عَلَيَّ مَنْ لَمْ تَكُنْ دَلِيلَهُ وَمَا أَوْضَحَ الْحَقُّ عِنْدَ مَنْ هَدَيْتَهُ سَبِيلَهُ إِلَهِي فَاسْأَلُكَ بِمَا سَبَّلَ الْوُضُوءَ إِلَيْكَ وَسَيَّرْنَا فِي أَقْرَبِ الطُّرُقِ لِلْوُفُودِ عَلَيْكَ قَرَّبَ عَلَيْنَا الْبَعِيدَ وَسَهَّلَ عَلَيْنَا الْعَسِيرَ الشَّدِيدَ وَالْحَقِّقْنَا بِعِبَادِكَ الَّذِينَ هُمْ بِالْإِدَارِ إِلَيْكَ يُسَارِعُونَ وَبَابِكَ عَلَيَّ الدَّوَامِ يَطْرُقُونَ وَإِيَّاكَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ يَعْبُدُونَ وَهُمْ مِنْ هَيْبَتِكَ مُشْفِقُونَ الَّذِينَ صَفَّيْتَ لَهُمُ الْمَشَارِبَ وَبَلَّغْتَهُمُ الرِّغَائِبَ وَأَنْجَحْتَ لَهُمُ الْمَطَالِبَ وَقَضَيْتَ لَهُمْ مِنْ فَضْلِكَ الْمَأْرِبَ وَمَلَأْتَ لَهُمْ ضَمَائِرَهُمْ مِنْ حُبِّكَ وَرَوَيْتَهُمْ مِنْ صَافِي شَرِّبِكَ فَبِكَ إِلَيَّ لَذِيذُ مُنَاجَاتِكَ وَصَلُّوا وَمِنْكَ أَقْصَى مَقَاصِدِهِمْ حَصِّلُوا»^(١).

بارالها! پاک و منزّهی تو، چقدر تنگ است راهها بر آنکه تو راهنمای نباشی، و چقدر آشکار است حق پیش آنکه او را به راهش راهنمایی کرده‌ای، خداوندا! ما را در راههای رسیدن به سویت قرار ده، و رهسپار کن ما را در نزدیکترین راهها برای ورود بر خودت، نزدیک کن بر ما دوری را و آسان کن بر ما دشواری و سختی را و متصل کن ما را به بندگانت آنان که در رفتن به

١- مناجات خمسة عشر، مناجات المریدین .

سویت می‌شتابند، و درب خانه‌ات را مدام می‌کوبند و تو را در شب و روز عبادت می‌کنند و آنان از هیبت تو هراسانند. آنان که آبشخورهایشان را صاف و گوارا کردی و به آرزوهایشان رساندی و خواسته‌هایشان را روا ساختی و حاجت‌های آنان را از فضلت بر آوردی و نهادشان را از دوستیت لبریز کردی و آنان را از پاکیزه‌ترین سرچشمه‌ها سیراب کردی. آنان به وسیله تو، به لذت راز و نیاز رسیدند و دورترین خواسته‌هایشان را به دست آوردند.

روشهای هدایت از نظر شیخ بهایی^{رحمته‌الله}؛

در جلسه گذشته تلاش کردیم با تأمل در برخی از واژه‌های کلیدی مناجات المریدین خود را یک گام به اهل بیت^{علیهم‌السلام} نزدیکتر کنیم و سپس چهار نوع هدایت را توضیح دادیم که عبارت بودند از ۱- هدایت عام (تکوینی)؛ ۲- هدایت خاص (تشریحی)؛ ۳- توفیق و هدایت افزونتر؛ ۴- هدایت در عالم آخرت.

شیخ بهایی^{رحمته‌الله} در تفسیر سوره مبارک حمد می‌فرماید: هدایت روشها و انواع فراوانی دارد و قابل شمارش نمی‌باشد، اما چهار نوع کلی آن عبارتند از:

«الأول: الهداية إلى جلب المنافع و دفع المضار، بإفاضة المشاعر الظاهرة والمدارك الباطنة والقوة العاقلة وإليه يشير قوله تعالى: ﴿أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ حَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى﴾^(۱)؛

نخست: هدایتی که برای به دست آوردن منافع و دفع زیانها می‌باشد و آن به وسیله حواس ظاهری، نیروی باطنی (شعور) و تعقل صورت می‌گیرد. و به

۱- سوره طه، آیه ۵۰.

این نوع هدایت خداوند متعال اشاره دارد و می فرماید: پروردگار ما همان کسی است که به هر موجودی، آنچه را لازمه آفرینش او بوده داده، سپس هدایت کرده است.

الثاني: نصب الدلائل العقلية الفارقة بين الحق والباطل والصلاح

والفساد، وإليه يشير قوله عزّ و علا: ﴿وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ﴾^(١)؛

دوم: قرار دادن نشانه‌ها و علائم عقلی که به وسیله آن بین حق و باطل، درست و نادرست تفاوت گذارده می شود و خداوند متعال به این نوع هدایت اشاره می کند و می فرماید: و او را به راه خیر و شر هدایت کردیم.

الثالث: الهداية بإرسال الرسل وإنزال الكتب وإليه يؤمى قوله تعالى:

﴿فَهَدَيْنَاهُمْ فَأَسْتَجِبُوا أَعْمَى عَلَى الْهُدَى﴾^(٢)؛

سوم: هدایتی که به وسیله فرستادن پیامبران و کتابهای آسمانی صورت می گیرد در رابطه با این نوع هدایت خداوند متعال می فرماید: ما ثمود را هدایت کردیم، ولی آنها نابینایی را بر هدایت ترجیح دادند.

الرابع: الهداية إلى طريق السير إلى حضائر القدس والسلوك إلى

مقامات الانس بانطماس آثار التعلقات البدنية واندراس أقدار

الجلابيب الجسميّة والاستغراق في ملاحظة أسرار الكمال ومطالعة

أنوار الجمال، وهذا النوع من الهداية يختصّ به الأولياء ومن يحذو

حذوهم... أرادوا الثبات على ما هم عليه من الهدى، كما روى عن

أمير المؤمنين عليه السلام من تفسير ﴿اهدنا﴾ بثبتنا^(٣).

١- سورة بلد، آیه ١٠.

٢- سورة فصلت، آیه ١٧.

٣- مفتاح الفلاح، صفحه ٧٨٨-٧٨٦.

چهارم: هدایت برای رسیدن به محضر بارگاه قدس ربوبی و پیمودن و طی کردن مقاماتی که برای انسان ایجاد انس کند، به وسیله از بین بردن امیال و شهوات جسمانی و دریدن پرده‌های کدورت، و غرق شدن در تماشای اسرار کمال و مطالعه نورهای جمال. این نوع از هدایت مختص اولیای الله و کسانی است که قدم در راه آنان می‌گذارند... آنان می‌خواهند ثابت قدم بمانند بر آنچه که هدایت شده‌اند همچنان که امیرالمؤمنین علیه السلام در تفسیر **إهدنا**، می‌فرماید: ثابت قدم شدن.

تقاضای دستگیری از خداوند متعال؛

با توجه به مطالبی که تا کنون در مورد هدایت بیان نمودیم، می‌توان تمام انواع هدایت را به دو گروه کلی تقسیم نمود^(۱)؛

۱- ارائه طریق و راهنمایی؛

۲- ایصال و رساندن به مطلوب.

به عنوان مثال، اگر شخصی آدرسی را از ما بپرسد، و ما به او چگونه رسیدن را بگوییم، هدایت نوع اول است؛ یعنی به او ارائه طریق نموده‌ایم. اما اگر دست سؤال کننده را بگیریم و او را به سر منزل مقصود برسانیم، هدایت نوع دوم (ایصال به مطلوب) را انجام داده‌ایم. هدایتی که در سوره مبارک حمد وجود دارد و ما هر روز آن را می‌خوانیم و هدایتی که در این نیایش نورانی وجود دارد، هدایت نوع دوم می‌باشد؛ زیرا ما از خداوند متعال می‌خواهیم که دست ما را بگیرد و تا رساندن به سر منزل مقصود رها نکند.

۱- حاشیه ملا عبدالله، صفحه ۱۰.

عذر جاهل و تقصیر عالم؛

مسأله مهم در مورد هدایت این است که صرف در دست داشتن آدرس نمی‌تواند موجب اطمینان و وثوق به عدم گمراهی گردد؛ چه بسا کسانی که اندکی علم و آگاهی دارند (آدرسی در دست دارند) اما خطرات فراوانی آنان را فرا می‌گیرد؛ زیرا بنابر آنچه که از روایات نورانی اهل بیت علیهم‌السلام به ما رسیده است انسان عالم بیش از جاهل در معرض خطر و آزمایش قرار می‌گیرد. امام صادق علیه‌السلام در مورد دشواری محاسبه اعمال عالم می‌فرماید:

«يَغْفِرُ لِلْجَاهِلِ سَبْعُونَ ذَنْبًا قَبْلَ أَنْ يَغْفِرَ لِلْعَالِمِ ذَنْبًا وَاحِدًا»^(۱).

هفتاد گناه انسان جاهل آمرزیده می‌شود پیش از آنکه گناهی از عالم آمرزیده شود.

البته منظور از ذکر کلمه هفتاد بیان تعداد نمی‌باشد بلکه بیان کثرت است. از این نمونه در قرآن کریم نیز آمده است آنجا که می‌فرماید:

﴿اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾^(۲).

چه برای آنها استغفار کنی، و چه نکنی، حتی اگر هفتاد بار برای آنها استغفار کنی، هرگز خدا آنها را نمی‌آمرزد.

منظور از این آیه نیز بیان کثرت است، نه اینکه، اگر پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم هشتاد بار استغفار کند، خدا گناهان آنان را می‌آمرزد. خلاصه سخن آنکه

۱- کافی، جلد ۱ صفحه ۴۷.

۲- سوره توبه، آیه ۸۰.

خداوند متعال گناهان فراوانی را از جاهل می‌آمرد؛ زیرا آنکه جاهل است و نادانسته گناه می‌کند اما انسان عالم با وجود اینکه راه را از بی‌راهه می‌شناسد و قدرت تشخیص صواب از نا صواب را دارد مرتکب گناه می‌شود.

شاعر در این زمینه می‌گوید:

کور در چاه افتد معذور است

عذرش این است که چشمش کوراست

امام سجّاد علیه السلام در این مناجات صرف ارائه طریق را از خداوند متعال درخواست نمی‌کند؛ ایشان خواسته‌ای بیشتر از راهنمایی تقاضا می‌کنند. اگر راهنما حرکت کند و ما به دنبال او مسیر را طی کنیم، بدون شک، رسیدن به مقصد حاصل خواهد شد. به عنوان مثال، اگر به شهر بزرگ و شلوغی برویم و از مقصد خود تنها آدرسی در دست داشته باشیم رسیدن به مقصد کاری سخت و صعب می‌باشد، اما اگر راهنمایی در کنارمان باشد و دست ما را بگیرد، آسان و بدون هیچ رنجی به مقصد می‌رسیم. در یک کلام، وجود دلیل و راهنما حتمی و الزامی است؛ حال اگر راهنما همراه ما باشد و ما به دنبال او حرکت کنیم، رسیدن به مقصد و مقصود و دست یافتن به مطلوب آسان خواهد بود.

باید به این نکته مهم نیز توجه داشت که همت پیمودن طریق کم‌اهمیت‌تر از راهنماشناسی و پیروی از او نیست. از این رو مخاطرات انسان عالم بیشتر است؛ چرا که دانا و عارف به راه است اما همت نمی‌کند و قدم در راه نمی‌گذارد. تقصیر و بیچارگی چنین شخصی به مراتب بیشتر از جاهلی است که راه را از بی‌راهه تشخیص نمی‌دهد.

هدایت، پیروی از ولایت؛

با تأمل و دقت در روایات در می‌یابیم که ائمه اطهار علیهم‌السلام بهترین راهنمای موجودات به طور اعم و انسانها به طور اخص هستند. امام صادق علیه‌السلام در تفسیر صراط می‌فرماید:

«الطریق إلى معرفة الله عزّوجلّ وهما صراطان، صراط في الدنيا و صراط في الآخرة، فأما الصراط الذي في الدنيا فهو الإمام المفترض الطاعة من عرفه في الدنيا واقتدى بهداه مرّ على الصراط الذي هو جسر جهنّم في الآخرة ومن لم يعرفه في الدنيا زلّت قدمه عن الصراط في الآخرة»^(۱).

صراط یعنی راه شناخت خداوند عزّوجلّ و آن دو صراط است، یکی در دنیا و یکی در آخرت، صراط در دنیا امام واجب الطاعة است، هر که او را در دنیا بشناسد و از او پیروی کند، از صراط آخرت که پلی بر روی جهنّم است می‌گذرد، و هر کس او را در دنیا نشناسد قدمش در آخرت بر صراط می‌لغزد. در روایات فراوانی همین معنا ذکر شده است و اهل بیت علیهم‌السلام عیناً مصادیق صراط دنیا را مشخص فرموده‌اند تا حجت بر همگان تمام شود. امام صادق علیه‌السلام می‌فرماید:

«الصراط المستقیم أمير المؤمنين علي علیه‌السلام»^(۲).

صراط مستقیم امیرالمؤمنین علیه‌السلام می‌باشند.

۱- معانی الاخبار، صفحه ۳۲ و بحار الانوار، جلد ۸ صفحه ۶۶.

۲- معانی الاخبار، صفحه ۳۲.

در روایتی دیگر امام صادق علیه السلام می‌فرمایند: صراط یعنی معرفت و شناخت امام علیه السلام^(۱). همچنین امام صادق علیه السلام می‌فرمایند:

«نحن الصراط المستقیم»^(۲).

ما صراط مستقیم هستیم.

در دعای شریف ندبه آمده است:

أَيْنَ بَابِ اللَّهِ الَّذِي مِنْهُ يُؤْتَى أَيْنَ وَجْهَ اللَّهِ الَّذِي إِلَيْهِ يَتَوَجَّهُ الْأَوْلِيَاءُ^(۳).

کجا است آن درب خداوند که از آن وارد می‌شوند؟ کجا است آن چهره

خداوندی که اولیا به سوی او متوجه شوند؟

همه موجودات حتی فرشتگان مقرب الهی باید از ائمه اطهار علیهم السلام

پیروی کنند. ائمه اطهار علیهم السلام پیشوا و راهنمای همه موجودات هستند. هر کس

که می‌خواهد، هدایت یابد و به بارگاه ربوبی برسد ناچار است که از آنان

پیروی کند. معشوق حقیقی و واقعی را باید در خانه ایشان جستجو کنیم و به

صدا در آوردن دربی غیر از درب خانه ایشان فرو رفتن در دامن ضلالت و

گمراهی است. لذا برای آنکه در بی راهه‌ها و کژ راهه‌ها گرفتار نگردیم و

منحرف نشویم و در مسیری گام نهمیم که به هدایت منتهی شود باید از

حضرات معصومین علیهم السلام پیروی نماییم و از آنان استمداد جوییم.

تأملی در مناجات؛

مناجات مریدین نیایش و زبان حال کسی است که شوق لقاء و دیدار

۱- تفسیر صافی، جلد ۱ صفحه ۸۵.

۲- تفسیر صافی، جلد ۱ صفحه ۸۵.

۳- مفاتیح الجنان، دعای ندبه.

معشوق را دارد، این شوق و علاقه وافر در تمام فرازهای این مناجات طنین افکن است. ما نیز راه دل سپردگی به چشمه‌سار معارف اهل بیت علیهم‌السلام را پیش می‌گیریم و در حدّ استعداد و فهم در فرازهای آغازین این نیایش شیرین تأملی می‌نماییم.

«الهي فاسئلك بنا سُبُلَ الْوُصُولِ إِلَيْكَ».

خداوندا! خودت دست ما را بگیر و ما را در راه رسیدن به سویت راهنمایی کن.

«وَسَيِّرْنَا فِي أَقْرَبِ الطَّرِيقِ لِلْوُقُوفِ عَلَيْكَ قَرِّبْ عَلَيْنَا الْبَعِيدَ وَسَهِّلْ عَلَيْنَا الْعَسِيرَ الشَّدِيدَ».

بارالها، از نزدیک‌ترین و آسان‌ترین راه‌ها ما را به سویت برسان، دوری راه را بر ما نزدیک کن و دشواری آن را آسان نما. بدون راهنمایی و دست‌گیری تو، ما گمراه و گرفتار خواهیم شد، و در صورت دست‌گیری هدایت حتمی نصیب ما خواهد شد.

«وَأَلْحِقْنَا بِعِبَادِكَ الَّذِينَ هُمْ بِالْإِدَارِ إِلَيْكَ يُسَارِعُونَ».

ما را به بندگانی که می‌خواهند به سرعت به سویت بشتابند همراه کن. خداوندا! از آنانی نباشیم که پس از عمری طولانی هنوز حرکت نکرده‌اند و قدم در راه نگذارده‌اند.

«وَبَابِكَ عَلَى الدَّوَامِ يَطْرُقُونَ وَإِنَّاكَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ يَعْجَبُونَ وَهُمْ مِنْ هَيْبَتِكَ مُشْفِقُونَ».

پروردگارا! ما را از بندگانی قرار بده که همیشه درب خانه تو را به صدا در می‌آورند؛ یعنی کسانی که در پشت درب خانه تو شبانه روز عبادت و

نیایش می‌کنند و از هیبت و جلال تو می‌هراسند. بندگان راستین با عبادت
درب خانه خداوند متعال را به صدا در می‌آورند.

«الَّذِينَ صَفَّيْتَهُمُ الْمَشَارِبَ».

خداوندا! بندگان راستین تو، کسانی هستند که تو آبشخور آنان را تطهیر و
تزکیه کرده‌ای، آنان از هر چشمه و جویباری آب نمی‌نوشند و تنها از
سرچشمه زلال تو سیراب می‌شوند. آنان کسانی نیستند به جز شیعیان که
ائمه اطهار عليهم السلام را شناختند و از آنان پیروی می‌کنند.

«وَبَلَّغْتَهُمُ الرِّغَابَ».

«رغائب» در لغت به معنای هدایا و عطایای فراوان است^(۱).

خداوندا تو، به بندگان مخلص عطایای ویژه‌ای عنایت می‌کنی.

«وَأَنْجَحْتَ لَهُمُ الْمَطَالِبَ».

خداوندا! بندگان هر چه از تو درخواست کرده‌اند را به آنان عطا
کردی. آنان با رستگاری به مطلوب و محبوب خود رسیدند. آنان گمشده
خود را یافتند و خوشبخت شدند.

«وَقَضَيْتَ لَهُمْ مِنْ فَضْلِكَ الْمَأْرِبَ».

«أرب» در لغت به معنای حوائج مهم و فراوان است^(۲).

خداوندا! تو بندگان را هدایت و دستگیری کردی و سرچشمه زلال و پاکی
در اختیار آنان قرار دادی و آرزوهایشان را بر آورده کردی و حوائج و

۱- مفردات غریب القرآن، صفحه ۱۹۸، اولین شب جمعه ماه رجب، لیلۃ الرغائب نامیده
می‌شود؛ زیرا امید است که در این شب عطایای فراوانی از خداوند متعال دریافت شود.
۲- کتاب العین، جلد ۸ صفحه ۲۸۹.

خواسته‌های مهمی را که با زحمت و چاره جویی به دست می‌آورند را به آسانی به آنان عطا فرمودی.

«وَمَلَأْتِ لَهُمْ ضُمَائِرَهُمْ مِنْ حُبِّكَ».

پروردگارا! درون و باطن بندگانت را سرشار و لبریز از محبتت کردی. هنگامی که ظرفی لبریز گردد دیگر جایی برای مظروف دیگری باقی نمی‌ماند. حال اگر درون بندگان راستین مملو از محبت خداوند متعال شود، دیگر جایی برای محبت غیر خدا نخواهد داشت. امام صادق علیه السلام می‌فرماید:

«قلوب خلت عن ذکر الله فأذاقها الله حب غيرهِ»^(۱).

دل‌هایی که از یاد خداوند تهی باشد، خداوند دوستی و محبت غیر خود را در آن جای می‌دهد.

«وَرَوَيْتَهُمْ مِنْ صَافِي شِرْبِكَ».

خداوندا! آنان را به گونه‌ای سیراب کردی که دیگر تشنه نمی‌شوند و برای رفع عطش شرابی به جز آنچه در اختیار آنان قرار دادی نمی‌طلبند. کسانی که از شراب طهور^(۲) سیراب گردند، هرگز تشنه نمی‌شوند، و هیچ شراب دیگری نمی‌تواند حلاوت آن را از یاد و خاطر آنان بزدايد.

«فَبِكَ إِلَي لَذِيذِ مُنَاجَاتِكَ وَصَلُّوا».

آن شراب گوار جز لذت مناجات و گفتگو با خداوند متعال نیست. آنان با دستگیری تو لذت و حلاوت مناجات با تو را چشیده‌اند، و همه لذتها در نظر آنان تلخ و زهر آگین خواهد بود. به عنوان مثال، جوانی که پس از هجران

۱- بحار الانوار، جلد ۷۰ صفحه ۱۵۸.

۲- برگرفته از سوره انسان، آیه ۲۱.

به وصال معشوق خود می‌رسد هنگام گفتگو با او آن چنان لذتی می‌برد که اگر در آن لحظه شرابی گورا به او دهند که گفتگو با معشوق را قطع کند گویی جام زهری به او داده‌اند .

کسی که غرق در لذت مناجات با ارحم الراحمین است بطریق اولی تمام لذتها در نظر او رنگ می‌بازد .

«وَمِنْكَ أَقْصَىٰ مَقَاصِدِهِمْ حَصْلُوا».

پروردگارا! آنان به وسیله دستگیری به دور دست‌ترین مقاصد و خواسته هایشان دست یافتند .

استواری در هدایت؛

خلاصه سخن آنکه ما باید از خداوند متعال دستگیری لحظه به لحظه تا رسیدن به هدایت را بخواهیم نه ارائه طریق . اما وقتی سخن از راه یافتگان به بارگاه قدس الهی و ائمه اطهار علیهم‌السلام به میان می‌آید این درخواست هدایت معنای دیگری پیدا می‌کند . خواستن هدایت برای هدایت یافتگان ، استواری و ثبات قدم در هدایت است . امیرالمؤمنین علیه‌السلام در این باره می‌فرماید :

«أَدِمْنَا لَنَا تَوْفِيقَكَ الَّذِي بِهِ أَطَعْنَاكَ فِي مَا مَضَىٰ أَيَّامَنَا حَتَّىٰ نَطِيعَكَ كَذَلِكَ فِي مَسْتَقْبَلِ أَعْمَارِنَا»^(۱) .

خداوندا! توفیق اطاعت گذشته را بر ما مستمر بدار تا در آینده نیز تو را اطاعت کنیم .

۱- معانی الاخبار، صفحه ۳۳ .

امام صادق علیه السلام نیز می‌فرماید :

«أرشدنا للزوم الطريق المؤدي إلى محبتك المبلغ دينك والمانع من أن نتبع أهوائنا فنعطب أو نأخذ بأرائنا فنهلك»^(۱).

خداوندا ما را ارشاد و هدایت کن تا پیرو راهی باشیم که به محبتت منتهی گردد و به دینت برسد، و مانع باشد از پیروی هواهای نفسانی - که سرانجام آن سوختن^(۲) است - و اعتماد به نظراتمان که عاقبت آن هلاکت است.

باید همیشه از خداوند متعال درخواست نماییم، که ملازم و همراه ائمه اطهار علیهم السلام باشیم. باید همواره این دعا در نظرمان باشد که از مسیر آنان جدا نگردیم تا به هدایت قطعی و یقینی دست یابیم در غیر این صورت گرفتار امیال نفسانی می‌شویم و از هوای نفس پیروی می‌کنیم که سرانجامی جز سوختن و هلاکت در انتظارمان نخواهد بود. اگر بخواهیم بر اساس تفکرات و اندیشه‌های خودمان مسیر را بپیماییم راه به جایی نخواهیم برد و عاقبت سرگردان و هلاک خواهیم شد.

انشاء الله خداوند متعال توفیق هدایت و پیروی از ولایت ائمه اطهار علیهم السلام را نصیب همه ما بگرداند.

«والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته»

۱- عیون اخبار الرضا، جلد ۲ صفحه ۲۷۳.

۲- عطب: هلاک شدن و سوختن. کتاب العین، جلد ۲ صفحه ۲۰.

همه موجودات حتی فرشتگان مقرب
الهی باید از ائمه اطهار علیهم السلام پیروی کنند.
ائمه اطهار علیهم السلام پیشوا و راهنمای همه
موجودات هستند. هر کس که می خواهد،
هدایت یابد و به بارگاه ربوبی برسد
ناچار است که از آنان پیروی کند.
معشوق حقیقی و واقعی را باید در خانه
ایشان جستجو کنیم و به صدا در آوردن
دری غیر از درب خانه ایشان فرو رفتن
در دامن ضلالت و گمراهی است. لذا
برای آنکه در بی راهه ها و کژ راهه ها
گرفتار نگردیم و منحرف نشویم و در
مسیری گام نهیم که به هدایت منتهی
شود باید از حضرات معصومین علیهم السلام
پیروی نماییم و از آنان استمداد جوییم.
(صفحه ۱۰ از همین جزوه)

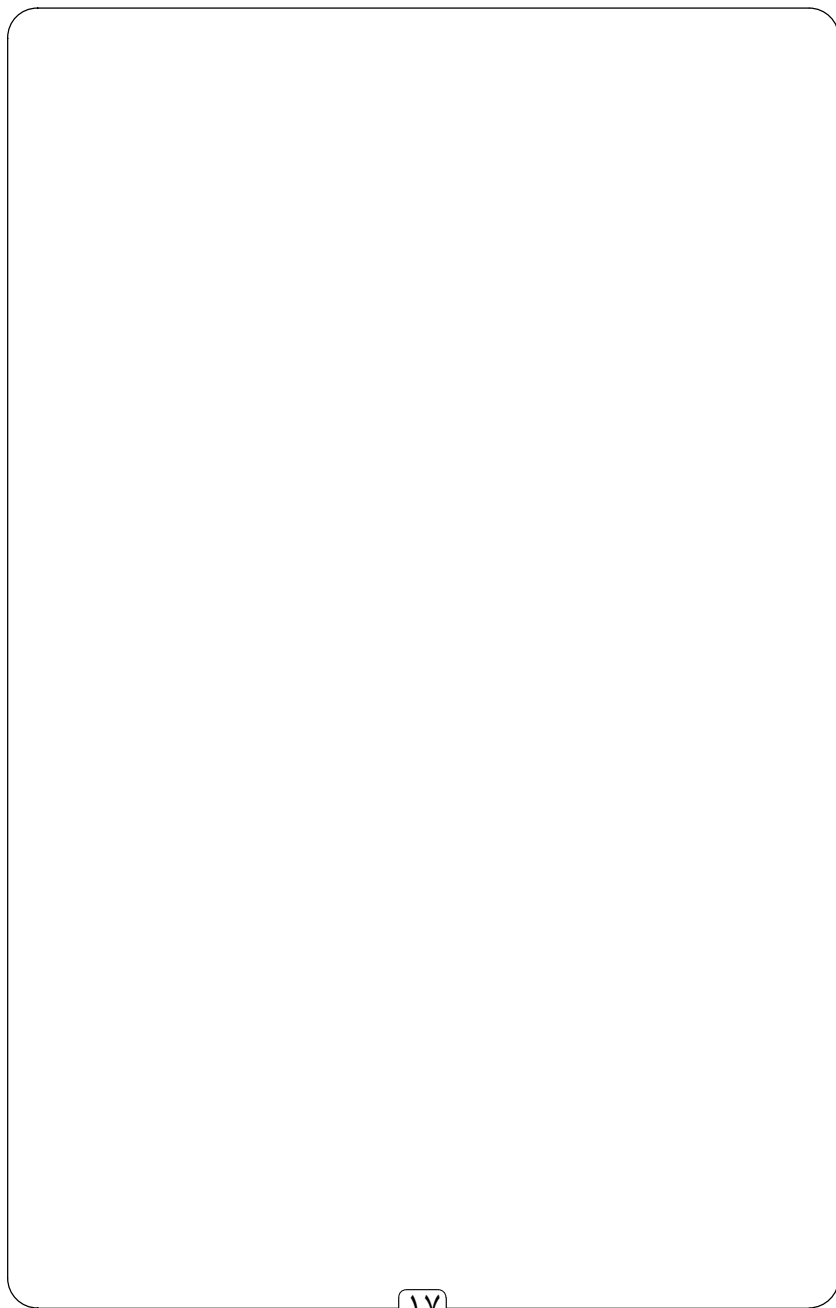
www.yasrebi.ir

پست الکترونیک: info@yasrebi.ir

محل برگزاری جلسات:

چهار راه شهدا - خیابان معلم - کوچه معلم ۱۴ - پلاک ۸

تلفن ۷۷۳۲۳۶۷ و ۷۷۴۹۱۶۰ - نمابر ۷۷۴۳۹۱۹

اخلاق: ۷۰